

שישה טפחים. ומדובר שהחל לסככה משני צידיה באופן הזה: (334)

להכשיר את המקום תחת הפסלים שבאמצע. (335)

אמר אביי: אם היה בסוכה אויר רחב שלשה טפחים שאינו מסוכך כלל, שהוא השיעור לפסול בסוכה גדולה, ומיעוטו, בין אם מיעוטו לאויר בכך שנתן במקום האויר קנים הכשרים לסיכוך, בין בשפודין הפסולים לסיכוך, הוי מעוט, וכשרה הסוכה. ואין השיפודים מצטרפים לאויר הנשאר לפוסלה בשלושה טפחים, הואיל ואין שיעורם לפוסלה שווה, שאויר פוסל בשלושה, וסכך פסול בארבעה, כמו שנתבאר לעיל דף יז א.

ואם היה אותו אויר רחב שלושה טפחים בסוכה קטנה, שאינה רחבה אלא שבעה טפחים על שבעה טפחים, הרי רק אם מיעוטו בקנים הכשרים לסיכוך, הוי מיעוט, שהרי אין כאן שיעור לפוסלה. אבל אם מיעוטו בשפודים הפסולים לסיכוך, לא הוי מיעוט,

יחייב, נתן עליה נסר רחב ארבעה טפחים סמוך לדופן הסוכה, ולצידו נתן פסל, סכך כשר שרוחבו ארבעה טפחים כמלא נסר. וכך המשיך ונתן פעם שניה עוד נסר ופסל. והמשיך פעם שלישית, ונתן נסר ופסל מהאי גיסא, מצד אחד של הסוכה, עד אמצעה. ונמצא שיעורם יחד עשרים וארבעה טפחים, כך שהיה הפסל השלישי סמוך לאמצע הסוכה.

וכמו כן, נתן שלש פעמים נסר ופסל, ונסר ופסל, ונסר ופסל, מהאי גיסא, מצידה השני של הסוכה עד אמצעה, דהווי להו שהם ביחד שני פסלין אשר כל אחד מהם רחב ארבעה טפחים באמצע הסוכה. ונמצא דאיכא שיעור כדי הכשר סוכה באמצע הסוכה, ומהם יש לכל צד עשרים טפחים, שהם פחות מארבע אמות, ונחשבים הם כ"דופן עקומה"

334. הגמרא מפרשת, שמדובר בסוכה שהיא שמונה אמות מצומצמות לא פחות ולא יותר. ומבאר הריטב"א, שאם היתה הסוכה רחבה יותר, צריך היה להוסיף נסר רביעי לסוף עשרים וארבעה טפחים, שהם ארבע אמות, ושוב לא נוכל להכשיר את הפסלים שבאמצע הסוכה מדין "דופן עקומה", שהרי אין אומרים דופן עקומה יותר מארבע אמות.

ואם היתה הסוכה פחות משמונה אמות לא היה נשאר באמצע הסוכה מקום לשני פסלים רחבים ארבעה טפחים כשיעור הנסרים. והעירו האחרונים: לכאורה היה אפשר לפרש בסוכה בת שלושים ושנים טפחים, שיתן שני זוגות של נסר ופסל שהם שישה עשר טפחים לכל צד, ותהיה הסוכה כשרה באמצע? אלא

שהגמרא נקטה את השיעור הגדול ביותר שאפשר להכשיר באופן הזה. [ועיין מהרש"א על לשון רש"י "ולא פחות", שכתב דהיינו משלושים ושנים ועד ארבעים ושמונה].

335. נחלקו הראשונים, האם מותר לישן תחת הפסלים שבין נסר לנסר:

לדעת התוספות [לעיל יד ב ד"ה ומודה]: אסור לישן תחת הפסלים כיון שכל פסל בפני עצמו אין בו שיעור כדי הכשר סוכה להחשב כסוכה לעצמה, ולהצטרף עם שאר הפסלים שבסוכה אינו יכול, שהרי אם יחשבו הפסלים כולם כסוכה אחת תפסל בלאו הכי, כי הנסר בין הפסלים נחשב כסכך פסול באמצע הסוכה הפוסל בארבעה טפחים.